

ใบความรู้ที่ 1

ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ที่สมบูรณ์แบบนั้นคือความเต็มใจที่จะให้ทั้งตัวตนของเรา และทุกสิ่งที่เรามิได้หวังในสิ่งตอบแทนกลับมา ในชีวิตของคนเรานั้นการแบ่งปัน ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ย่อมนำผลสู่ความสำเร็จทั้งสิ้น

ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ยิ่งแบ่งปันไปมากเท่าใด จะรู้สึกถึงความอุดมที่มีมากขึ้นในชีวิต เมื่อใดที่เราสามารถให้อย่างอิสระ ด้วยการกระทำแห่งรักที่ไร้ข้อแม้ ไม่คาดหวังใด ๆ เมื่อนั้น เราจะรู้สึกได้ถึงสัมผัสแห่งอิสระ และได้สิ่งที่ยึดมั่นถือมั่น ที่คอยหลอกให้เราเชื่อในข้อจำกัด นี่คือการขีดความสามารถที่จะเป็นผู้ให้โดย ปราศจากเงื่อนไข และยอมรับในสิ่งใดที่พบพานในชีวิตนั้น มาจากแหล่งที่ไร้ขีดจำกัดและไม่เคยเลยที่จะรู้สึกถึงความขาดแคลนเพราะเรารู้ว่า ตัวเราเอง เป็นส่วนหนึ่งของกระแสสนับสนุนที่ไร้สิ้นสุด

โลกของเราทำงานอยู่ได้ด้วยหลักแห่งการให้และรับ เราหายใจเข้าเป็นออกซิเจน และหายใจออกเป็นคาร์บอนไดออกไซด์ และพืชใช้คาร์บอนไดออกไซด์ที่ได้มาไปและปล่อย ออกซิเจนกลับคืนสู่ชั้นบรรยากาศ ในห่วงโซ่อาหารทั้งหมดคือเรื่องราวของการให้และเอาชีวิต และการให้คืนกลับอีกครั้งในวงจรที่ร้อยเรียงไร้จุดสิ้นสุด กระบวนการนี้เป็นไปในระดับจิต วิญญาณด้วยเช่นกัน เราส่งความรักและความกรุณาออกไป และได้รับกลับคืนมาเป็นสิบเท่า นี่ละคือ วิถีทางแห่งจักรวาล เรื่องราวสำคัญก็คือ ถ้าคุณไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ในยามยากแค้น ยังไงก็ไม่ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ในยามมั่งมีเช่นกัน หัวใจแห่งการเผื่อแผ่ คือหัวใจไม่มีขีดจำกัดในการเผื่อแผ่กับผู้อื่น และไม่หวังแม้รางวัลหรือการยอมรับ

คิดถึงทุกสิ่งที่เราจะทำเพื่อคนอื่นได้ในแต่ละวัน เพื่อฝึกตนในเรื่องความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เช่น พุดคุยกับเพื่อนบ้านที่ว่าแห้ว ให้อาหารแมวที่หลงทางมา เปิดประตูให้คนที่เดินตามเรามา จ่ายค่าทางด่วนให้รถคันที่ตามมา เติมน้ำมันให้รถของแฟน และอื่น ๆ อีกมากมาย

ดังนั้น ควรเก็บความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของเราไว้เป็นส่วนตัวโดยไม่จำเป็นต้องคุยโวถึงจิตใจ ที่เผื่อแผ่ของคุณเลย ลองพยายามให้ผู้อื่นมากกว่าที่เราคิดจะให้ได้ และใช้ความพยายามมากขึ้น กว่าปกติ หรือใช้เวลานั่งฟังลูก ๆ ของคุณมากขึ้น โอบกอดคู่รักของเราอย่างเต็มเปี่ยมไปด้วยอารมณ์ความรู้สึกแทนที่จะแค่สวมกอดเฉย ๆ ให้ทิป 50 บาท เพิ่มแก่แม่บ้านที่ดูแลเราเป็นอย่างดี ระหว่างที่พักโรงแรม อะไรก็ตามที่ถือว่าเป็นขีดจำกัดของการให้ของเรา ให้ลองก้าวไปไกล เกินกว่านั้น ทราบดีว่าการทำเช่นนี้จะต้องไม่ทำให้เราต้องลำบากมากมายอะไรนักในชีวิตจริง นอกจากนี้ คุณจะสามารถฝึกเรื่องนี้ด้วยการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่ตัวเองได้ด้วย เช่น สั่งอาหารในเมนู ที่มีราคาสูงกว่าเดิม หรือยอมให้ตนได้สัมผัสความหิวหยาของการทำสปาเดือนละครั้ง เป็นต้น

เมื่อใดที่มองจุดมุ่งหมายในชีวิตของเราในแง่ของวัตถุ จะพบว่าสิ่งที่ทำได้อย่างเดียวในชีวิตคือ การให้ผู้อื่น คุณไม่สามารถยึดติดได้กับทุกสิ่งในจักรวาลที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ไม่สามารถอ้างสิทธิในสิ่งใด เพราะทุกสิ่งนั้นสิ้นไหลเปลี่ยนผ่านไปตลอดเวลา การเอื้อเฟื้อและบริการผู้อื่นด้วยความรักที่ไร้ข้อแม้คือวิถีทางที่จะพัฒนาไปสู่สิ่งที่ดีกว่าได้ในขณะที่อยู่ในร่างมนุษย์

เป้าหมายของการนำความสำเร็จมาสู่ชีวิตของเราก็คือ การบริการผู้อื่นให้เต็มที่ยิ่งกว่าเดิม และสิ่งที่เคยครอบงำและเห็นแก่ตัวเอาไว้ข้างหลัง ความสมบูรณ์พูนสุขในชีวิต แท้จริงแล้วต่างเชื่อมโยงเข้ากับชีวิตและความสมบูรณ์พูนสุขในชีวิตผู้อื่น และแท้ที่สุดแล้ว ผลประโยชน์ของเราเองนั้นแยกไม่ออกเลยจากผลประโยชน์ของผู้อื่น

ด้วยการเปลี่ยนจุดมุ่งหมายในชีวิตของเราให้เป็นการมอบตัวตนเพื่อผู้อื่น และทิ้งความคิดเห็นแก่ตนเอาไว้เบื้องหลัง เราจะค้นพบกับเรื่องน่าอัศจรรย์ของความสำเร็จในชีวิต นั่นคือยิ่งคุณเลือกที่จะให้และบริการผู้อื่นมากเพียงใด ความสุขสมบูรณ์และความสำเร็จจะกลับมาสู่ชีวิตคุณมากขึ้นเท่านั้น

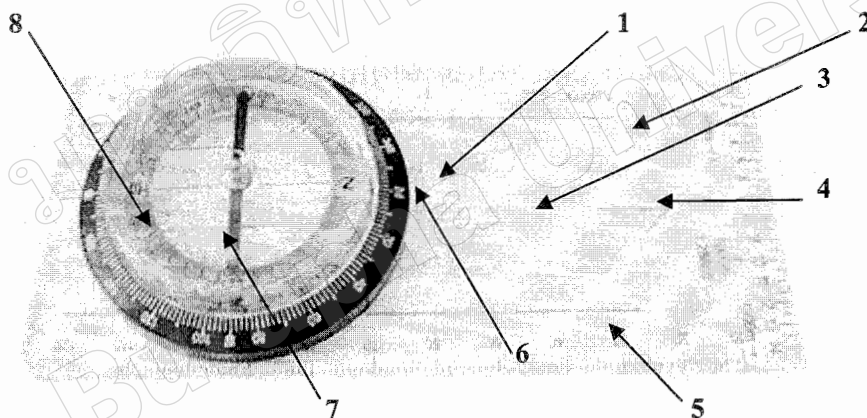
ปัญหาเดียวที่คุณอาจเผชิญในการนำความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่มาใช้ในชีวิตคือ ปัญหาการให้ โดยนำเสนอใจมาใช้บังคับกับความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของคุณ หรือร้องขอสิ่งอื่นตอบแทน หรือแม้แต่คาดหวังถึงคำขอบคุณ หมายถึงตอนนั้นคุณกำลังใช้มันแบบมีเงื่อนไข แทนที่จะเป็นความรักที่ไร้ข้อแม้ การใช้เงื่อนไข พวกนี้ทำให้ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่นั้น ไร้ความหมาย การไม่ให้เลยนั้นดีกว่าการให้ที่ปราศจากกรักแบบจำใจ

ใบความรู้ที่ 2

เข็มทิศ

เข็มทิศ คือ เครื่องมือสำหรับใช้หาทิศทาง มีเข็มแม่เหล็กที่แกว่งไกวได้อิสระในแนวนอน ทอดตัวในแนวเหนือ - ใต้ ตามแรงดึงดูดของแม่เหล็กโลก และที่หน้าปัดมีส่วนแบ่งสำหรับหาทิศทางโดยรอบ เข็มทิศจึงมีปลายชี้ไปทางทิศเหนือเสมอ (อักษร N หรือ น) เมื่อทราบทิศเหนือแล้วก็ย่อมหาทิศอื่นได้โดยหันหน้าไปทางทิศเหนือ ด้านขวามือเป็นทิศตะวันออก ด้านซ้ายมือ เป็นทิศตะวันตก ด้านหลังเป็นทิศใต้ การบอกทิศทางในแผนที่โดยทั่วไป คือ การบอกเป็นทิศที่สำคัญ 4 ทิศ คือ ทิศเหนือ ทิศใต้ ทิศตะวันออก และทิศตะวันตกเข็มทิศมีหลายชนิด แต่ในวงการหาลูกเลือนิยมใช้เข็มทิศแบบซิวลาของประเทศสวีเดน เข็มทิศแบบซิวลาชนิด 360 องศาทั่วโลกนิยมใช้มากเข็มทิศที่ใช้ทำแผนที่และหาทิศทางเดินได้ดีเหมาะกับลูกเลือนอย่างยิ่ง

ส่วนประกอบเข็มทิศซิวลา

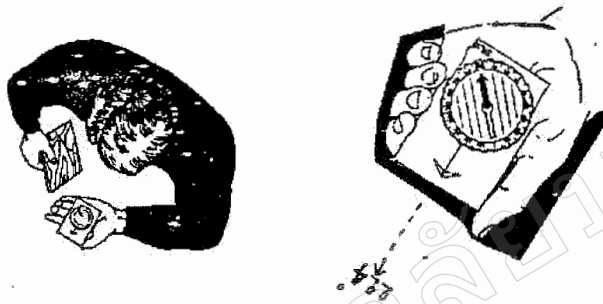
หมายเลข 1	คือ	แผ่นฐานทำด้วยวัตถุโปร่งใส
หมายเลข 2	คือ	ขอบฐานมีมาตราส่วนเป็นนิ้ว
หมายเลข 3	คือ	เลนซ์ขยาย ใช้สำหรับขยายแผนที่
หมายเลข 4	คือ	ลูกศรชี้ทิศทางที่จะเดินทาง
หมายเลข 5	คือ	ขอบฐานมีมาตราส่วนเป็นเซนติเมตร
หมายเลข 6	คือ	ตำแหน่งสำหรับตั้งมุมและอ่านค่ามุม
อยู่ตรงปลายลูกศรชี้ทิศทาง
หมายเลข 7	คือ	เข็มแม่เหล็กสีแดง อยู่ตรงกลางตลับ ซึ่งจะชี้
ไปยังทิศเหนือเสมอ
หมายเลข 8	คือ	ตัวเรือนเข็มทิศเป็นวงกลมติดกับฐานหมุน
ได้รอบ บนหน้าปัดจะแบ่ง ออกเป็น 360 องศา

ใบความรู้ที่ 3

การใช้เข็มทิศ

การใช้เข็มทิศ ใช้ได้ 2 ลักษณะ คือ

1. ตั้งมุม

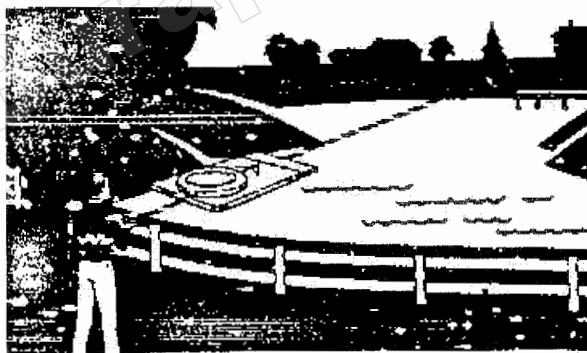

- ถือเข็มทิศในแนวระดับ ให้ลูกศรชี้ทิศทาง ชี้ออกนอกตัว
- หมุนตัวเรือนเข็มทิศ จนกระทั่งเลขที่กำหนด อยู่ตรงกับขีดตำแหน่งสำหรับตั้งมุม

และอ่านค่ามุม

- หมุนตัวชี้ ๆ จนกระทั่งปลายเข็มทิศแม่เหล็กสีแดงชี้ตรงกับอักษร N บนหน้าปัดของเข็มทิศ ลูกศรชี้ทิศทางก็จะชี้ไปในทิศทางที่กำหนด ตามที่ต้องการ

2. วัดมุม

- ถือเข็มทิศในแนวระดับ ให้ลูกศรชี้ทิศทาง ชี้ออกนอกตัว
- เล็งลูกศรชี้ทิศทางไปยังที่หมาย
- หมุนเฉพาะตัวเรือนเข็มทิศ จนกระทั่งอักษร N อยู่ตรงกับปลายเข็มแม่เหล็กสีแดง
- ตัวเลขที่ปรากฏอยู่ตรงขีดตำแหน่งสำหรับตั้งมุมและอ่านค่ามุมคือค่าของมุมที่เราวัดได้

การประเมินผลจากการปฏิบัติกิจกรรมตามใบงาน

1. คะแนนจากการปฏิบัติกิจกรรม (6 คะแนน)

1. การใช้เข็มทิศ (1 คะแนน)

1.1 จับหรือถือเข็มทิศระนาบกับพื้นโลก ไม่เอียงลูกศรชี้ทิศทางชี้ออก
และตั้งฉากกับลำตัวได้ถูกต้อง เชือกแขวนเข็มทิศคล้องคอ หรือคล้องข้อมือ = 1 คะแนน

1.2 จับหรือถือเข็มทิศไม่ถูกต้อง = 0 คะแนน

2. ขั้นตอนการใช้เข็มทิศ (5 คะแนน)

2.1 การใช้เข็มทิศหามุมตามที่กำหนด ได้ถูกต้อง ตรงเป้าหมาย = 5 คะแนน

จุดละ 1 คะแนน รวม 5 จุด

2. การประกอบอาหาร (4 คะแนน)

2.1 สามารถจัดหาอุปกรณ์และอาหารสดสำหรับการปรุงอาหาร
ได้ครบ ปรุงอาหารได้สำเร็จ รสชาติดี เสร็จทันเวลา = 4 คะแนน

2.2 สามารถจัดหาอุปกรณ์และอาหารสดสำหรับการปรุงอาหาร
ได้ครบ ปรุงอาหารได้สำเร็จ รสชาติอร่อย เสร็จไม่ทันเวลา = 3 คะแนน

2.3 สามารถจัดหาอุปกรณ์และอาหารสดสำหรับการปรุงอาหาร
ได้ครบ ปรุงอาหารได้สำเร็จ รสชาติพอใช้ได้ เสร็จไม่ทันเวลา = 2 คะแนน

2.4 สามารถจัดหาอุปกรณ์และอาหารสดสำหรับการปรุงอาหาร
ได้ครบ ปรุงอาหารได้ไม่สำเร็จ รสชาติพอใช้ได้ เสร็จไม่ทันเวลา = 1 คะแนน

2.5 สามารถจัดหาอุปกรณ์และอาหารสดสำหรับการปรุงอาหาร
ได้ไม่ครบ ปรุงอาหารได้ไม่สำเร็จ รสชาติไม่อร่อย เสร็จไม่ทันเวลา = 0 คะแนน

เกณฑ์การตัดสิน

5 - 10 คะแนน ผ่าน

0 - 4 คะแนน ไม่ผ่าน

แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ กิจกรรมการเรียนรู้ รัชตทางด้วยเข็มทิศ

ชื่อกลุ่ม.....

คำชี้แจง ให้คะแนนตรงกับพฤติกรรมของนักศึกษา

5 = ดีมาก, 4 = ดี, 3 = ปานกลาง, 2 = พอใช้, 1 = ปรับปรุง

เลขที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	ความร่วมมือในการกำหนด หน้าที่สมาชิก	การแสดงความคิดเห็นใน การวางแผนทำงาน	การรับฟังความคิดเห็นจาก สมาชิกในกลุ่มพอใช้	ความตั้งใจทำงานที่ได้รับ มอบหมายจากกลุ่ม	รวม
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						
6.						
7.						

เกณฑ์การประเมิน

18 - 20 คะแนน ดีมาก

14 - 17 คะแนน ดี

10 - 13 คะแนน ปานกลาง

0 - 9 คะแนน ต้องปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสิน

11 - 20 คะแนน ผ่าน

ได้ต่ำกว่า 10 คะแนน ไม่ผ่าน

แบบประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

ชื่อ/ นามสกุล.....

คำชี้แจง ให้ท่านประเมินโดยใช้เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับพฤติกรรมจริง

ช่องเลข 1 เมื่อข้อความนั้นไม่ตรงกับการกระทำของนักศึกษา

ช่องเลข 2 เมื่อข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักศึกษาเล็กน้อย

ช่องเลข 3 เมื่อข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักศึกษากว่าครึ่งหนึ่ง

ช่องเลข 4 เมื่อข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักศึกษาเป็นส่วนใหญ่

ช่องเลข 5 เมื่อข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักศึกษามากที่สุด

ที่	พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับพฤติกรรม					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
1.	ออกค่ายอาสา (เช่น ค่ายพัฒนาโรงเรียน พัฒนาชุมชน เป็นมัลกุเทศก์ให้กับสถานที่ท่องเที่ยวในชุมชน ฯลฯ)						
2.	บริจาคทรัพย์สิน (เช่น บริจาคเงินให้กับผู้ยากไร้ บริจาคทรัพย์สินของตนให้แก่ผู้ที่ด้อยโอกาส)						
3.	ร่วมแบ่งปัน (เช่น แบ่งปันอุปกรณ์การเรียน แบ่งปันอาหารแก่สัตว์ ฯลฯ)						
4.	ความมีน้ำใจ (เช่น อาสาช่วยเหลือครู อาจารย์ เพื่อนและผู้ปกครอง)						

ผู้ประเมิน.....ผู้สอน

(.....)

เกณฑ์การประเมิน

18 - 20 คะแนน ดีมาก

14 - 17 คะแนน ดี

10 - 13 คะแนน ปานกลาง

0 - 9 คะแนน ต้องปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสิน

11 - 20 คะแนน ผ่าน

ได้ต่ำกว่า 10 คะแนน ไม่ผ่าน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6

ชื่อวิชา การชุมนุมรอบกองไฟ

กิจกรรมการเรียนรู้ การชุมนุมรอบกองไฟ

เวลา 120 นาที

สาระสำคัญ

การชุมนุมกันในยามค่ำคืน เป็นการพักผ่อน สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
ปรึกษาหารือกัน ทั้งมีการร่วมสนุกสนานด้วยการร้องเพลงและแสดงกิจกรรมต่าง ๆ
เป็นการผ่อนคลายอารมณ์และบรรเทาความเหนื่อยล้ามาจากกลางวัน

จุดหมาย

เพื่อให้นักศึกษาสามารถเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนการชุมนุมรอบ
กองไฟได้

ขอบข่ายรายวิชา

การแสดงรอบกองไฟ

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทเรียนนี้แล้ว นักศึกษาควรจะสามารถ

1. บอกความหมายของการชุมนุมรอบกองไฟได้
2. อธิบายขั้นตอนการชุมนุมรอบกองไฟได้
3. นำความรู้เกี่ยวกับคุณธรรมที่ได้รับมอบหมาย มาจัดการแสดงในการชุมนุมรอบกองไฟได้
4. สรุปเนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้อง

แนวการจัดการเรียนรู้

1. วิทยากรอธิบายประวัติความเป็นมา แนวทางและขั้นตอนในการชุมนุมรอบกองไฟ
2. วิทยากรร่วมกับนักศึกษา ร่วมกันสาธิตและฝึกปฏิบัติการทำความเคารพ

การกล่าวชมเชย และการตอบรับคำชมเชยตามแบบลูกเสือ

3. นัดหมายหมู่บริการรอบกองไฟ เพื่อจัดเตรียมสถานที่ พวงมาลัย พุ่มสลาก เป็นต้น
4. จับสลากหัวข้อคุณธรรมทั้ง 5 เรื่องเพื่อไปวางแผนและฝึกซ้อมการแสดง

นัดหมายกำหนดเวลาในการเข้าร่วมการชุมนุมรอบกองไฟ การส่งรายชื่อการแสดง

5. ผู้เข้าร่วมชุมนุมนั่งประจำที่บริเวณรอบกองไฟ
6. พิธีกรนำกิจกรรมเพื่อเตรียมความพร้อม ชักซ้อมแนวปฏิบัติในการชุมนุมรอบกองไฟ

แนะนำผู้เป็นประธานในพิธี

7. พิธีกรเชิญประธานกระทำพิธีเปิดการชุมนุมรอบกองไฟ และจับสลากการแสดง

ให้ผู้เข้าร่วมชุมนุมแสดงรอบกองไฟตามลำดับ

8. พิธีกรจัดกิจกรรมเพื่อเปลี่ยนอริยาบถของผู้เข้าร่วมชุมนุมตามความเหมาะสม
9. เมื่อทุกกลุ่มแสดงจบ พิธีกรเชิญประธานให้ข้อคิดและกล่าวปิดการชุมนุมรอบกองไฟ
10. วิทยากรสรุปบท ผาข้อคิดเรื่องของการให้ความร่วมมือกับหมู่คณะ

การกล้าแสดงออกที่ถูกเวลา ถูกกาลเทศะ และถูกสถานที่

สื่อ/ อุปกรณ์

1. ใบความรู้ที่ 1 การชุมนุมรอบกองไฟ
2. ใบงาน การแสดงรอบกองไฟ
3. เพลงและเกมประกอบการชุมนุมรอบกองไฟ
4. อุปกรณ์การแสดง เช่น กลอง เครื่องเคาะจังหวะ ชุดการแสดง อุปกรณ์การแสดง

การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

1. เครื่องมือวัดและประเมินผล
 - 1.1 แบบประเมินพฤติกรรมจากการปฏิบัติกิจกรรม
 - 1.2 แบบประเมินสังเกตพฤติกรรมตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์
 - 1.3 การประเมินผลจากการปฏิบัติกิจกรรมตามใบงาน
2. วิธีวัดผลและประเมินผล
 - 2.1 สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ดังนี้
 - 2.1.1 ความร่วมมือในการกำหนดหน้าที่สมาชิก
 - 2.1.2 การแสดงความคิดเห็นในการวางแผนทำงาน
 - 2.1.3 การรับฟังความคิดเห็นจากสมาชิกในกลุ่ม
 - 2.1.4 ความตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่ม
 - 2.1.5 การร่วมปรับปรุงผลงานของกลุ่ม
 - 2.2 การประเมินผลจากการปฏิบัติกิจกรรมตามใบงาน
3. เกณฑ์การวัดและประเมินผล
 - 3.1 มีพฤติกรรมที่ดีตามแบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มอย่างน้อยร้อยละ 50

เกณฑ์การประเมิน

18 - 20	คะแนน	ดีมาก
14 - 17	คะแนน	ดี
10 - 13	คะแนน	ปานกลาง
0 - 9	คะแนน	ต้องปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสิน

11 - 20	คะแนน	ผ่าน
ได้ต่ำกว่า 10	คะแนน	ไม่ผ่าน

3.2 การประเมินผลจากการปฏิบัติกิจกรรมตามใบงาน ต้องผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50

เกณฑ์การประเมิน

9 - 10 คะแนน ดีมาก

7 - 8 คะแนน ดีมาก

5 - 6 คะแนน ปานกลาง

0 - 4 คะแนน ต้องปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสิน

5 - 10 คะแนน ผ่าน

0 - 4 คะแนน ไม่ผ่าน

เกณฑ์การตัดสิน

ผ่าน หมายถึง ผ่านทั้ง 2 เกณฑ์ คือ การประเมินพฤติกรรมและ การประเมินกิจกรรม

ไม่ผ่าน หมายถึง ไม่ผ่านอย่างใดอย่างหนึ่ง

ใบความรู้ที่ 1

เรื่อง การชุมนุมรอบกองไฟ

1. ความเป็นมา

จากประสบการณ์ในชีวิตทหารของ ลอร์ด เบเดน - โพเอลล์ (บี.พี.) ที่ได้พบเห็น การพักแรมคืน ของพ่อค้า ซึ่งเดินทางรอนแรมไปต่างเมืองและวิธีการของชาวพื้นเมือง ซึ่งมีการชุมนุมกัน ในยามค่ำคืน เป็นการพักผ่อน สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ปรัชญาหารือกัน ทั้งมีการร่วมสนุกสนานด้วยการร้องเพลงและแสดงกิจกรรมต่าง ๆ เป็นการผ่อนคลายอารมณ์ และบรรเทาความเหนื่อยล้ามาจากการกลางวัน จึงได้นำวิธีการนี้มาทดลองใช้ในการนำเด็ก ซึ่งอาจเรียกว่าเป็นลูกเสือรุ่นแรกของโลกไปอยู่ค่ายพักแรม ที่เกาะบราวน์ซี ประเทศอังกฤษ ในปี ค.ศ. 1907 (พ.ศ. 2450) โดยให้ลูกเสือมาชุมนุมพร้อมกันรอบกองไฟในตอนกลางคืน และใช้เวลานั้นฝึกอบรมประกอบการเล่านิทาน และมีการร่วมแสดงให้เกิดความสนุกสนาน ได้ผลเป็นอย่างดี จึงได้นำมาให้เป็นวิธีการฝึกอบรมลูกเสืออย่างหนึ่งสืบต่อมาจนปัจจุบันนี้ การชุมนุมรอบกองไฟในภาษาอังกฤษเรียกว่า “CAMP FIRE” เดิมมักเรียกกันในภาษาไทยว่า การเล่นหรือการแสดงรอบกองไฟ เป็นเพียง ส่วนหนึ่งของการชุมนุมรอบกองไฟเท่านั้น

2. ความมุ่งหมายของการชุมนุมรอบกองไฟ

การชุมนุมรอบกองไฟมีความมุ่งหมายสำคัญอยู่ ๕ ประการ เพื่อ

- 2.1 เป็นการฝึกอบรมตอนกลางคืน ดังที่ ลอร์ด เบเดน - โพเอลล์ (บี.พี.) ในการฝึกอบรมเด็ก ที่ไปอยู่ค่ายพักแรม ณ เกาะบราวน์ซี
- 2.2 ให้ลูกเสือได้ร้องเพลงร่วมกันหรือแสดงกิริยาอาการอย่างเดียวกันเป็นการปลุกใจ หรือ เปลี่ยนอารมณ์ให้เกิดความสนุกสนานเบิกบานใจ ผ่อนคลายความเคร่งเครียดให้บรรเทาเบาบางลง
- 2.3 ให้ลูกเสือแต่ละคนมีโอกาสแสดงออกในที่ชุมนุม โดยไม่เก้อเจินกระดากอาย เป็นการส่งเสริมความสามัคคีของหมู่ ให้ทุกคนรู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่นและทำให้รู้ความสามารถของแต่ละคนได้ดี
- 2.4 ใช้เป็นโอกาสสำหรับประกอบพิธีสำคัญบางกรณี เช่น แนะนำบุคคลสำคัญ ในกิจการลูกเสือ เช่น แนะนำผู้มีเกียรติสำคัญที่มาเยี่ยม การมอบเครื่องหมายวูดแบดจ์ เครื่องหมายตอบแทน เข็มสมนาคุณ หรือประกาศนียบัตรต่าง ๆ เป็นต้น
- 2.5 เชิญบุคคลสำคัญในท้องถิ่นตลอดจนประชาชนทั่วไป เป็นการประชาสัมพันธ์ และส่งเสริมกิจการลูกเสือได้อีกทางหนึ่ง

3. สถานที่ใช้ชุมนุมรอบกองไฟ

ค่ายลูกเสือทุกแห่งควรมีบริเวณสำหรับการชุมนุมรอบกองไฟไว้โดยเฉพาะอยู่ที่มุมหนึ่งของค่าย และควรอยู่ห่างจากที่พักพอสมควร ไม่ไกลเกินไป เพื่อไม่ต้องเสียเวลาและเกิดความยุ่งยากเมื่อลูกเสือต้องเดินจากที่พักไปยังบริเวณการชุมนุมรอบกองไฟและต้องเดินกลับเมื่อการชุมนุมเลิกแล้ว ส่วนบริเวณการชุมนุมรอบกองไฟควรมีต้นไม้เป็นฉากหลังนั้น จะทำให้บรรยากาศดีขึ้น และจะทำให้การร้องเพลงได้ผลดีกว่าที่โล่งแจ้ง อนึ่ง ในการเลือกสถานที่สำหรับการชุมนุมรอบกองไฟนี้ ถ้าสามารถหาที่เป็นแอ่งให้ลูกเสือที่นั่ง อยู่เหนือกองไฟเล็กน้อยจะดีมาก เช่น ในบริเวณที่มีเนิน อาจจัดทำบริเวณการแสดงและกองไฟอยู่ตอนล่าง ส่วนลูกเสือให้นั่งอยู่บนเนิน หรือจัดทำบริเวณการแสดงและกองไฟให้อยู่บนเกาะมีภูน้ำ ล้อมรอบ ผู้ชุมนุม อยู่ริมภูน้ำ อีกด้านหนึ่ง สะพานข้ามคูทำด้วยไม้แบบสะพานชั่วคราว ปรากฏว่า สถานที่การชุมนุมรอบกองไฟ เช่นว่านี้ใช้การได้ดีอย่างยิ่งการชุมนุมรอบกองไฟนี้ถ้าไม่สะดวก เช่น ฝนตกหรือมีเหตุอื่น จะจัดภายในอาคารและใช้กองไฟที่ให้แสงสว่างอย่างอื่นแทนได้

4. การเตรียมก่อนเริ่มชุมนุมรอบกองไฟ

4.1 คณะผู้ให้การฝึกอบรมจะต้องปรึกษารื้อกันเพื่อกำหนดว่า ในการชุมนุมรอบกองไฟนั้นจะมีกิจกรรมอะไรบ้าง จะให้กลุ่มใดทำหน้าที่บริการ ให้ผู้ใดเป็นพิธีกรและจะเชิญผู้ใดเป็นประธานซึ่งควรเป็น ผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจขั้นตอนการชุมนุมรอบกองไฟดีพอสมควร หรือพิธีกรจะต้องซักซ้อมการที่ประธานจะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนต่าง ๆ เสียก่อน ถ้าเป็นการอยู่ค่ายพักแรมของลูกเสือตามธรรมดา โดยปกติผู้กำกับลูกเสือที่พาลูกเสือไปอยู่ค่ายพักแรมนั่นเอง จะทำหน้าที่ประธาน และให้รองผู้กำกับลูกเสือ หรือลูกเสือคนใด คนหนึ่งที่มีความสามารถ ทำหน้าที่พิธีกร

4.2 พิธีกร คือผู้นำในการชุมนุมรอบกองไฟ มีหน้าที่

4.2.1 นัดหมาย

4.2.1.1 ประธาน ขั้นตอนที่จะต้องปฏิบัติ

4.2.1.2 ผู้ร่วมแสดง ขั้นตอนการปฏิบัติ การแต่งเพลงประจำหมู่/กลุ่ม

การส่งเรื่องที่จะแสดงเวลาที่มาพร้อม เวลาที่ใช้ในการแสดง การแต่งกายตามเนื้อเรื่อง การรายงานเมื่อเริ่มแสดง การกล่าวชมเชย การตอบรับคำชมเชย การกล่าวเมื่อมีผู้มาเยี่ยม ข้อห้ามในเนื้อเรื่องที่จะแสดง

4.2.1.3 กลุ่มบริการให้จัดสถานที่ กองไฟ จัดทำพวงมาลัย ทำพุ่มสลาก

และคนถือขบวนแห่ การช่วยเหลือพิธีกร การทำความสะอาดสถานที่เมื่อเลิกการแสดง

- 4.2.2 ชี้แจงลำดับการชุมนุม ชักซ้อม ข้อปฏิบัติ ข้อห้าม
- 4.2.3 ประกาศชื่อผู้ที่จะมาเป็นประธานและผู้ติดตาม
- 4.2.4 เชิญประธานและผู้ติดตามเข้าสู่ที่ประชุม
- 4.2.5 ควบคุมและดำเนินการให้ถูกต้องโดยให้ผู้เข้าร่วมชุมนุมได้รับ

ความสนุกสนาน

- 4.2.6 เลือกเพลงที่จะนำมาใช้ให้เหมาะสมกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม
- 4.2.7 รักษาเวลาโดยเคร่งครัด

5. การจัดกองไฟ

กองไฟอาจจะเป็นกองไฟที่ก่อด้วยไม้จริง โดยก่อเป็นแบบผสม (คอกหมู + ปิรามิด) หรือจะใช้ไฟให้แสงสว่างอย่างอื่น ๆ แทนก็ได้ ถ้าเป็นกองไฟจริงจะต้องมีผู้รับผิดชอบ ซึ่งโดยปกติจะมอบให้กลุ่มบริการ ในวันนั้นทำหน้าที่นี้ คือ มีหน้าที่ก่อไฟให้เรียบร้อยก่อนทำพิธีเปิด จุดแล้วให้ไฟติดและจะต้องคอยดูแลกองไฟให้ติดอยู่ตลอดเวลา ในการนี้ จะต้องเตรียมฟืนอะไหล่และน้ำสำรองไว้ ถ้าไฟมอดลงจะต้องเติมฟืนลงไป และถ้าไฟลุกลามมากหรือกระเด็นออกจากกองไฟก็ต้องพรมน้ำลงไป

ในปัจจุบัน นโยบายของรัฐบาลให้อนุรักษ์ป่าไม้และสิ่งแวดล้อมจึงควรละเว้นการก่อไฟด้วยไม้จริง เมื่อเลิกการชุมนุมรอบกองไฟผู้หน้าที่รับผิดชอบจะต้องออกจากบริเวณไปอย่างเงียบ ๆ พร้อมกับผู้เข้าร่วมชุมนุมอื่น ภายหลังอีกสักครู่จะต้องหวนกลับมาที่บริเวณการชุมนุมรอบกองไฟอีกครั้งหนึ่ง ไม่ให้มีเศษไม้หรือเถาวัลย์เหลืออยู่เลย เรื่องการทำความสะอาดบริเวณการชุมนุมรอบกองไฟนี้ อย่าถือว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย ต้องถือว่าเป็นบทเรียนอันสำคัญในการฝึกอบรมด้วย

6. การจัดที่นั่งรอบกองไฟให้จัดเป็นรูปวงกลมหรือเกือกม้า

การจัดที่นั่งรอบกองไฟให้จัดเป็นรูปวงกลมหรือเกือกม้า ให้กองไฟอยู่ตรงกลาง มีที่นั่งพิเศษสำหรับประธานและผู้รับเชิญ ตั้งอยู่ในทิศทางเหนือลมที่นั่งของประธานเป็นที่นั่งเดียว ให้ตั้งลำหน้ากว่าแถวของผู้ติดตามและผู้ร่วมชมการแสดง ให้มีโต๊ะวางพุ่มสากไว้ตรงหน้า ส่วนผู้เข้าร่วมชุมนุมโดยปกติให้นั่งตามกลุ่ม ณ สถานที่ที่ได้กำหนดไว้

7. พิธีเปิดการชุมนุมรอบกองไฟ

มีขั้นตอนการปฏิบัติ ดังนี้

- 7.1 เมื่อผู้ร่วมแสดงแต่งกายตามเนื้อเรื่องที่จะแสดงเข้านั่งที่เรียงตามลำดับกลุ่มจากซ้าย ของประธานไปทางขวาพร้อมควรเป็นเวลาก่อนเริ่มต้นแสดงที่กำหนดไว้ประมาณ 10 นาที

7.2 พิธีกร ชี้แจงซักซ้อมการปฏิบัติแล้วแจ้งชื่อ และตำแหน่งหน้าที่การงานหรือตำแหน่งทางลูกเสือของผู้เป็นประธานในพิธีและผู้ติดตามให้ทราบทั่วกัน

7.3 ผู้มีหน้าที่ของกลุ่มบริการจุดไฟ

7.4 พิธีกร ออกไปเชิญประธาน ซึ่งมารอคอยอยู่ก่อนแล้วใกล้ที่ชุมนุม ฯ

7.5 เมื่อประธานเดินเข้ามาในพื้นที่การแสดง พิธีกรสั่งตรง ทุกคนลุกขึ้นยืนตรง

7.6 ประธานรับการเคารพแล้ว เดินตรงไปที่ตั้งกองไฟยืนอยู่ระยะห่างพอสมควร ยกมือขวา แสดงรหัสของลูกเสือสูงขึ้นไปข้างหน้า ทำมุมกับไหล่ประมาณ 45 องศา

7.7 ผู้ติดตามประธานและผู้มาร่วมชุมนุมเดินตามประธานเข้ามาให้เดินไปยืนอยู่ ณ บริเวณที่จัดให้

7.8 ประธานกล่าวเปิดด้วยข้อความที่เป็นมงคลและจบลงด้วยถ้อยคำว่า “ข้าพเจ้าขอเปิดการชุมนุมรอบกองไฟ ณ บัดนี้” โดยใช้เวลาประมาณ 3 นาที ประธานยังคงยืนอยู่ ณ ที่เดิม

7.9 ทุกคนเข้าร่วมในที่ชุมนุมกล่าวพร้อมกันว่า “ฟู้” 3 ครั้ง

7.10 พิธีกร นำร้องเพลง 1 หรือ 2 เพลง เช่น เพลงสยามานุสติ สดุดีมหาราชา เพลงสถาบันของผู้เข้าร่วมการฝึกอบรม เป็นต้น ทั้งนี้โดยไม่มีดนตรีประกอบ และไม่ปรบมือ

7.11 จบเพลงแล้ว ประธานเดินกลับไปนั่งยังที่นั่งซึ่งจัดไว้ ผู้ติดตามนั่งลงตามที่ของตน

7.12 พิธีกร สั่งให้ผู้ร่วมชุมนุม “นั่ง”

7.13 พิธีกร สั่งให้ผู้ถือพวงมาลัยและพุ่มสลากมาตั้งขบวนอยู่ด้านขวามือของประธาน

7.14 พิธีกรนำร้องเพลงเกี่ยวกับแห่มาลัย - พุ่มสลาก ขบวนเริ่มออกเดินผ่านหน้าประธาน เวียนรอบกอง เมื่อครบ 3 รอบ ผู้ถือพวงมาลัยและพุ่มสลาก หยุดยืนตรงหน้าประธาน บุคคลอื่น ๆ ในขบวนแห่พวงมาลัยและพุ่มสลาก ให้กลับไปนั่งที่เดิม ผู้ถือพวงมาลัย ส่งมาลัยให้แก่ ประธาน ผู้ถือพุ่มสลากส่งให้ประธาน ตามลำดับ แล้วกลับเข้าที่นั่งของตน

ใบงาน

- คำชี้แจง** ให้นักศึกษาส่งตัวแทนกลุ่มจับสลากหัวข้อเรื่องที่เตรียมการแสดงชุมนุมรอบกองไฟ
- กลุ่มละ 1 หัวข้อ วางแผนกำหนดเนื้อหาเรื่องให้เหมาะสมและตรงกับคุณธรรม
- ที่ได้ฝึกซ้อมการแสดงจัดเตรียมอุปกรณ์เสื้อผ้าให้เหมาะสมกับเรื่อง ใช้เวลาในการเตรียม
- 40 นาที เวลาในการแสดงกลุ่มละ 10 นาที เมื่อการแสงจบให้ส่งตัวแทนสรุปกิจกรรม
- กลุ่มละ 5 นาที คุณธรรมที่กำหนดให้มีดังนี้
1. ความรับผิดชอบ
 2. ความซื่อสัตย์
 3. ความเสียสละ
 4. ความมีวินัย
 5. ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

การประเมินผลกิจกรรม

1. คะแนนจากการปฏิบัติกิจกรรม (6 คะแนน)

1.1 เนื้อหาของเรื่องที่แสดงเหมาะสม ตรงกับคุณธรรม

ที่ได้รับมอบหมาย อุปกรณ์ประกอบการแสดงและเครื่องแต่งกายเหมาะสม
ตัวละครแสดงได้สมบทบาท แสดงครบทุกคน แสดงจบภายในกำหนดเวลา = 10 คะแนน

1.2 เนื้อหาของเรื่องที่แสดงเหมาะสม ตรงกับคุณธรรม

ที่ได้รับมอบหมาย อุปกรณ์ประกอบการแสดงและเครื่องแต่งกายเหมาะสม
ตัวละครแสดงได้สมบทบาท แสดงไม่ครบทุกคน แสดงจบภายในกำหนดเวลา = 9 คะแนน

1.3 เนื้อหาของเรื่องที่แสดงเหมาะสม ตรงกับคุณธรรม

ที่ได้รับมอบหมาย ตัวละครแสดงได้สมบทบาท แสดงไม่ครบทุกคน อุปกรณ์
ประกอบการแสดงและเครื่องแต่งกายไม่เหมาะสมแสดงจบภายในกำหนดเวลา = 8 คะแนน

1.4 เนื้อหาของเรื่องที่แสดงเหมาะสม ตรงกับคุณธรรม

ที่ได้รับมอบหมาย ตัวละครแสดงได้ไม่สมบทบาท แสดงไม่ครบทุกคน อุปกรณ์
ประกอบการแสดงและเครื่องแต่งกายไม่เหมาะสม แสดงจบภายในกำหนดเวลา = 7 คะแนน

1.5 เนื้อหาของเรื่องที่แสดงเหมาะสม เนื้อหาของเรื่องตรงกับคุณธรรม

ที่ได้รับมอบหมายเป็นบางส่วน ตัวละครแสดงได้ไม่สมบทบาท แสดงไม่ครบ
ทุกคน อุปกรณ์ประกอบการแสดงและเครื่องแต่งกายไม่เหมาะสม
แสดงจบภายในกำหนดเวลา

1.6 เนื้อหาของเรื่องที่แสดงไม่เหมาะสม เนื้อหาของเรื่องตรงกับคุณธรรม

ที่ได้รับมอบหมายเป็นบางส่วน ตัวละครแสดงได้ไม่สมบทบาท
แสดงไม่ครบทุกคน อุปกรณ์ประกอบการแสดงและเครื่องแต่งกายไม่เหมาะสม
แสดงจบภายในกำหนดเวลา = 6 คะแนน

1.7 เนื้อหาของเรื่องที่แสดงไม่เหมาะสม ไม่ตรงกับคุณธรรม

ที่ได้รับมอบหมาย ตัวละครแสดงได้ไม่สมบทบาท แสดงไม่ครบทุกคน
อุปกรณ์ประกอบการแสดงและเครื่องแต่งกายไม่เหมาะสม แสดงไม่จบ
ภายในกำหนดเวลา = 5 คะแนน

2. เกณฑ์การตัดสิน

= 1 - 4 คะแนน

5 - 10 คะแนน ผ่าน

0 - 4 คะแนน ไม่ผ่าน

แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 กิจกรรมการเรียนรู้ การชมนุ่มรอบคองไฟ

ชื่อกลุ่ม.....

คำชี้แจง ให้คะแนนตรงกับพฤติกรรมของนักศึกษา

5 = ดีมาก, 4 = ดี, 3 = ปานกลาง, 2 = พอใช้, 1 = ปรับปรุง

เลขที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	ความร่วมมือในการกำหนด หน้าที่สมาชิก	การแสดงความคิดเห็นใน การวางแผนทางสี	การรับฟังความคิดเห็นจาก สมาชิกในกลุ่มพอใช้	ความตั้งใจทำงานที่ได้รับ มอบหมายจากกลุ่ม	รวม
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						
6.						
7.						

(ผู้ประเมิน).....ผู้สอน
 (.....)

เกณฑ์การประเมิน

18 - 20 คะแนน ดีมาก

14 - 17 คะแนน ดี

10 - 13 คะแนน ปานกลาง

0 - 9 คะแนน ต้องปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสิน

11 - 20 คะแนน ผ่าน

ได้ต่ำกว่า 10 คะแนน ไม่ผ่าน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 7

ชื่อวิชา กลุ่มสัมพันธ์

กิจกรรมการเรียนรู้ บทเรียนรู้จักซึ่งกันและกัน

เวลา 120 นาที

สาระสำคัญ

การสร้างความสัมพันธ์ให้กับสมาชิกผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการจัดการฝึกอบรมแต่ละครั้ง เพราะเป็นการกระตุ้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมกล้าแสดงออก มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม และจะทำให้การดำเนินการฝึกอบรมเป็นไปด้วยความราบรื่น

จุดหมาย

เพื่อให้นักศึกษาสามารถสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกันได้

ขอบข่ายรายวิชา

1. ละลายพฤติกรรม
2. การสร้างความสัมพันธ์

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทเรียนนี้แล้ว นักศึกษาควรจะสามารถ

1. บอกความหมายของกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ได้
2. เกิดความสนุกสนาน ความเป็นกันเอง ตื่นตัว และเป็นการสร้างบรรยากาศ

ให้กับนักศึกษา

3. สร้างความสัมพันธ์และอยู่ร่วมกันในค่ายฝึกอบรมและในมหาวิทยาลัย

ได้อย่างมีความสุข

4. กำหนดเกณฑ์การดำรงชีวิตประจำวันของตนเองได้อย่างเหมาะสม
5. สรุปเนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้อง

แนวการจัดการเรียนรู้

1. นำเข้าสู่บทเรียน โดยใช้เพลงที่สนุกสนานต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้มีความพร้อมที่จะปฏิบัติกิจกรรมต่อไป เช่น

- 1.1.1 ฝึกปรบมือตามจังหวะ 1 ครั้ง, 2 ครั้ง, 3 ครั้ง,, 10 ครั้ง
- 1.1.2 ฝึกปรบมือตามคำสั่ง เช่น ถ้าวิทยากรชี้มือไปทางกลุ่มใดให้ตบมือ 10 ครั้ง

พร้อมส่งเสียงเฮ้

2. จัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ เพื่อสร้างความคุ้นเคยโดยใช้เพลง เกม การจับกลุ่มสนทนา

ซักถามข้อมูลส่วนตัวซึ่งกันและกัน

3. เพลง เกม ที่ใช้ควรให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้เปลี่ยนพฤติกรรม ดังนี้

3.1 มีการเคลื่อนไหวอวัยวะของร่างกายให้มีความสัมพันธ์กัน

3.1 เน้นความสนุกสนานเพลิดเพลิน

3.1 มีการทำงานร่วมกันเป็นทีม

3.1 มีปฏิสัมพันธ์ความเป็นมิตรไมตรีต่อกัน

4. บทเรียนรู้จักซึ่งกันและกัน ให้สมาชิกแต่ละกลุ่มพบวิทยากรที่เลี้ยง ทำความรู้จักซึ่งกันและกัน โดยวิธีการเล่าประวัติย่อ ๆ ของแต่ละคน ดังนี้

1. ชื่อ

2. วัน/ เดือน/ ปีเกิด

3. สถานภาพ

4. ที่อยู่/ ที่ทำงาน

5. อาหารที่ชอบ/ ไม่ชอบ อาหารที่ไม่รับประทาน

6. โรคประจำตัว

7. เรื่องที่ประทับใจ

8. คติประจำใจ

5. วิทยากรและนักศึกษาร่วมกันอภิปราย สรุป สิ่งที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรม

กลุ่มสัมพันธ์

สื่อ/ อุปกรณ์

1. ใบความรู้ที่ 1 กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

2. ใบงานบทเรียนรู้จักซึ่งกันและกัน

3. เครื่องดนตรีประกอบการทำกิจกรรม เช่น กลอง ฉิ่ง ฉาบ เครื่องเคาะจังหวะ

4. เกมและเพลงประกอบการทำกิจกรรม

5. อุปกรณ์การเล่นเกม

การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

1. เครื่องมือวัดและประเมินผล

แบบประเมินพฤติกรรมจากการปฏิบัติกิจกรรม

2. วิธีวัดผลและประเมินผล

สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ดังนี้

2.1 ความร่วมมือในการกำหนดหน้าที่สมาชิก

2.2 การแสดงความคิดเห็นในการวางแผนทำงาน

- 2.3 การรับฟังความคิดเห็นจากสมาชิกในกลุ่ม
- 2.4 ความตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่ม
- 2.5 การร่วมปรับปรุงผลงานของกลุ่ม

3. เกณฑ์การวัดและประเมินผล

มีพฤติกรรมที่ดีตามแบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มอย่างน้อยร้อยละ 50

เกณฑ์การประเมิน

18 - 20 คะแนน ดีมาก

14 - 17 คะแนน ดี

10 - 13 คะแนน ปานกลาง

0 - 9 คะแนน ต้องปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสิน

11 - 20 คะแนน ผ่าน

ได้ต่ำกว่า 10 คะแนน ไม่ผ่าน

ใบความรู้ที่ 1

กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

การกำหนดรูปแบบ

การกำหนดรูปแบบและวิธีการของกลุ่มสัมพันธ์ออกเป็นรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้วิทยากรสามารถวางแผนจัดกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงลักษณะของกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงขอสรุปรูปแบบของกลุ่มสัมพันธ์ออกเป็น 4 รูปแบบใหญ่ ๆ ดังนี้

1. กิจกรรมกลุ่ม
2. เกม
3. เพลง
4. เพลงประกอบจังหวะทำทาง

ซึ่งในทางปฏิบัติการจัดกลุ่มสัมพันธ์เพื่อการฝึกอบรมแต่ละครั้ง วิทยากรมักจะจัดทั้ง 4 รูปแบบ ควบคู่กันไป เพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศของการฝึกอบรม และให้การดำเนินการฝึกอบรมบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้มากที่สุด ต่อไปนี้จะกล่าวถึงรายละเอียดของกลุ่มสัมพันธ์พอสังเขป ดังนี้

กิจกรรมกลุ่ม

เป็นวิธีการที่ใช้กับกลุ่มของผู้เข้ารับการฝึกอบรม โดยให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมกระทำกิจกรรมร่วมกัน หรือมีการได้แสดงออกร่วมกันภายใต้จุดมุ่งหมายบางประการ เช่น ฝึกทักษะมนุษยสัมพันธ์ ฝึกการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม การทำความเข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่น เป็นต้น และลักษณะของกิจกรรมส่วนใหญ่ จะเป็นการเสริมสร้างความรู้สึกร่วมกันระหว่างผู้เข้ารับการฝึกอบรม และสร้างทัศนคติที่ดีต่อกัน โดยมุ่งเน้นให้สมาชิกเรียนรู้ด้วยการกระทำ และขั้นตอนท้ายของกิจกรรม จำเป็นจะต้องมีการติชม (Feed Back) เพื่อให้สมาชิกเกิดการหยั่งรู้ (Insight) ด้วยตนเอง การจัดกิจกรรมกลุ่มสามารถทำได้หลายวิธี แล้วแต่ความเหมาะสมของสถานการณ์ ดังนี้

1. การแสดงบทบาทสมมุติ (Role - Playing)

เป็นวิธีการจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อการฝึกอบรม โดยจัดให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแสดงบทบาท ในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง เหมือนใช้ชีวิตจริง ๆ โดยวิทยากรจะกำหนดโครงเรื่องที่สมมุติขึ้นมา แล้วให้ผู้เข้ารับการอบรมสวมบทบาทนั้น ๆ และแสดงออกตามความรู้สึกของตนเองที่แสดงพฤติกรรม ของตนเองอย่างลึกซึ้ง และเป็นการช่วยพัฒนาทักษะในด้านมนุษยสัมพันธ์ รวมทั้งอาจช่วยให้เกิด การเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้ด้วยการแสดงบทบาทนี้

2. กรณีตัวอย่าง (Case Study)

เป็นวิธีการที่ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมศึกษาเรื่องราว ซึ่งได้รวบรวมไว้จากเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกัน เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ศึกษา วิเคราะห์ อภิปรายร่วมกัน เพื่อนำไปสู่การสร้างความเข้าใจและฝึกฝนหาทางแก้ไขปัญหานั้น ๆ ภายใต้สถานการณ์ที่ใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด วิธีการนี้เหมาะที่จะใช้กับขนาดของกลุ่มที่ไม่ใหญ่นัก เพราะสมาชิกจะได้อภิปรายและเปลี่ยนความคิดเห็นกันอย่างทั่วถึง และเรื่องที่มอบหมายให้ศึกษานั้นต้องมีรายละเอียดมากพอที่จะช่วยให้สมาชิกมองเห็นจุดสำคัญของปัญหาและข้อมูลต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาได้ วิธีการนี้นอกจากจะเป็นการฝึกให้สมาชิกได้รู้จักวิเคราะห์ อภิปราย และหาแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกันแล้ว ยังเป็นการช่วยให้สมาชิกได้รู้จักคิดและพิจารณาข้อมูลที่ได้รับอย่างถี่ถ้วนและอย่างมีเหตุผล

3. สถานการณ์จำลอง (Simulation)

เป็นวิธีการที่วิทยากรได้จำลองสถานการณ์จริง หรือสร้างเสริมสถานการณ์ให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริง แล้วให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเข้าไปอยู่ในสถานการณ์นั้น ๆ และมีปฏิริยาโต้ตอบซึ่งกันและกัน วิธีการนี้จะช่วยให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้มีโอกาสทดลองแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ได้มากที่สุด เพื่อจะได้เข้าใจถึงที่มาของพฤติกรรมแต่ละบุคคล และทำให้คนเรามีการแสดงพฤติกรรมที่แตกต่างกันออกไป

4. ละครสั้น (Skit or Dramalization)

เป็นวิธีการที่ให้ผู้เข้ารับการอบรมได้ทดลองแสดงบทบาท ตามบทที่เขียนหรือกำหนดไว้ให้ โดยผู้แสดงจะต้องพยายามแสดงให้สมตามบทที่กำหนดไว้ โดยไม่นำเอาบุคลิกภาพและความรู้สึกนึกคิดของตนเองเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้อง อันจะมีส่วนทำให้เกิดผลเสียต่อการแสดงบทบาทนั้น วิธีการนี้เป็นวิธีที่จะช่วยให้ผู้เข้ารับการอบรมได้มีประสบการณ์ ในการที่จะเข้าใจในความรู้สึก เหตุผลและพฤติกรรมของผู้อื่น ซึ่งความเข้าใจนี้มีส่วนเสริมสร้างความเห็นอกเห็นใจกัน นอกจากนั้น การที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้มีโอกาสดแสดงละครร่วมกัน เป็นการช่วยฝึกให้เกิดความรับผิดชอบในการเรียนรู้ร่วมกัน และได้ฝึกการทำงานร่วมกันด้วย

5. การระดมสมอง (Brain Storming)

เป็นวิธีการที่เหมาะสมสำหรับกลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีความรู้ในระดับเดียวกัน มีความสนใจหรือปฏิบัติงานในลักษณะคล้ายคลึงกัน มาร่วมกันแสดงความคิดเห็นในเรื่องเดียวกัน โดยวิทยากรจะต้องคอยกระตุ้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทุกคนเกิดการคิดอย่างสร้างสรรค์ (Creative) โดยไม่คำนึงถึงว่าความคิดนั้นจะเป็นอย่างไร ถูกต้องหรือไม่ ความคิดทุกอย่างจะต้องได้รับการยอมรับจากกลุ่มทั้งสิ้น สุดท้ายจึงค่อยสรุปผล

นอกจากการจัดกิจกรรมกลุ่มทั้ง 5 ประเภท ตามที่กล่าวไว้ข้างต้นวิทยากรยังสามารถจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อจุดมุ่งหมายต่าง ๆ ตามที่ได้วางแผนไว้ โดยมีลำดับขั้นตอนเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องกันไป ดังนี้

1. กิจกรรมกลุ่มเพื่อสร้างความรู้จักคุ้นเคย

เป็นกิจกรรมเริ่มต้นที่ใช้ในการฝึกอบรมหรือเรียกว่า “การละลายพฤติกรรม” (Ice Breaker) ซึ่งมีอยู่หลายกิจกรรม วิทยากรสามารถเลือกใช้โดยพิจารณาความสัมพันธ์ของสมาชิกที่เข้ารับการฝึกอบรมว่าเคยรู้จักกันมาก่อนหรือไม่ มาจากหน่วยงานเดียวกันหรือต่างหน่วยงาน กิจกรรมสร้างความรู้จักคุ้นเคย จึงเป็นจุดเริ่มต้นของการจัดกิจกรรมกลุ่มอื่น ๆ ต่อไป เพราะสมาชิกจะเกิดความรู้สึกว่ามีส่วนร่วม มีความยึดมั่นในกลุ่ม มีความอบอุ่นมั่นใจ ปรับตัวได้ในเวลารวดเร็ว และมีความผูกมัดที่จะทำกิจกรรม เพื่อให้ได้มาซึ่งเป้าหมายของการเรียนรู้ตามที่คาดหวังต่อไป

2. กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาความเข้าใจตนเองและผู้อื่น

ที่กล่าวว่า มนุษย์เป็นสัตว์สังคม (Social Animal) หรือสัตว์เมือง เป็นความจริงที่ไม่มีใครปฏิเสธ เพราะมนุษย์มีสัญชาตญาณที่จะต้องอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม เมื่อมนุษย์อยู่ร่วมกันนั้นก็จะเกิดความเป็นความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ถ้ามีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันก็จะอยู่ร่วมกันด้วยความอบอุ่น แต่ถ้าเกิดความขัดแย้งขึ้นมาปัญหาต่าง ๆ ก็จะตามมาอย่างไม่มี ที่สิ้นสุด สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดความขัดแย้ง มักเกิดจากความไม่เข้าใจซึ่งกันและกันและไม่ไว้วางใจกัน ซึ่งโดยธรรมชาติแล้วบุคคลใดที่มีความสับสนในตนเอง ไม่เข้าใจตนเองก็มักจะมีความรู้สึกเช่นนี้กับผู้อื่น เพราะฉะนั้นกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาความเข้าใจตนเองและผู้อื่น สามารถที่จะช่วยแก้ปัญหาคือความขัดแย้งความไม่เข้าใจซึ่งกันและกันของบุคคลที่อยู่ ร่วมในองค์กรเดียวกันได้ ซึ่งจริง ๆ แล้วอาจมีอยู่ด้วยกันหลายกิจกรรม แต่ขอนำเสนอในส่วนที่จะก่อให้เกิดผลได้อย่างชัดเจน ดังนี้

ใบงาน

บทเรียนรู้จักซึ่งกันและกัน

ให้สมาชิกแต่ละกลุ่มพบวิทยากรพี่เลี้ยง ทำความรู้จักซึ่งกันและกัน โดยวิธีการเล่าประวัติย่อ ๆ ของแต่ละคน ๆ ละ 5 นาที โดยเริ่มต้นที่วิทยากรประจำกลุ่มเป็นเริ่มต้นก่อน ต่อจากนั้นให้สมาชิกในกลุ่มดำเนินการต่อ ตัวอย่างหัวข้อมีดังนี้

1. ชื่อจริง/ ชื่อเล่น
2. วัน/ เดือน/ ปีเกิด
3. สถานภาพ
4. ที่อยู่/ ที่ทำงาน
5. อาหารที่ชอบ/ ไม่ชอบ อาหารที่ไม่รับประทาน
6. โรคประจำตัว
7. เรื่องที่ประทับใจ
8. คติประจำใจ

แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 กิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสัมพันธ์

ชื่อกลุ่ม.....

คำชี้แจง ให้คะแนนตรงกับพฤติกรรมของนักศึกษา

5 = ดีมาก, 4 = ดี, 3 = ปานกลาง, 2 = พอใช้, 1 = ปรับปรุง

เลขที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	ความร่วมมือในการกำหนด หน้าที่สมาชิกดีมาก	การแสดงความคิดเห็นใน การวางแผนทำงานดี	การรับฟังความคิดเห็นจาก สมาชิกในกลุ่มพอใช้	ความตั้งใจทำงานที่ได้รับ มอบหมายจากกลุ่ม	รวม
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						
6.						

ผู้ประเมิน.....ผู้สอน

(.....)

เกณฑ์การประเมิน

18 - 20 คะแนน ดีมาก

14 - 17 คะแนน ดี

10 - 13 คะแนน ปานกลาง

0 - 9 คะแนน ต้องปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสิน

11 - 20 คะแนน ผ่าน

ได้ต่ำกว่า 10 คะแนน ไม่ผ่าน

ภาคผนวก ข
แบบประเมินเค้าโครงหลักสูตรเสริมเพื่อพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

แบบประเมินโครงสร้างหลักสูตรเสริม
เพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

แบบประเมินเค้าโครงหลักสูตรเสริม เพื่อพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต สำหรับผู้เชี่ยวชาญใช้ประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของหลักสูตรเสริม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเหมาะสมตามความคิดเห็นของท่าน

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ปัญหาและความจำเป็น					
1.1 ความจำเป็นที่ต้องพัฒนาหลักสูตร					
1.2 ความสมเหตุสมผลที่ต้องพัฒนาหลักสูตร					
1.3 ปัญหาสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง					
1.4 แนวทางในการแก้ปัญหาเหมาะสม					
1.5 หลักการของหลักสูตรนำไปใช้ได้					
2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร					
2.1 ความชัดเจน					
2.2 ความเป็นไปได้					
2.3 ความเหมาะสมกับนักศึกษา					
2.4 ความครอบคลุมพฤติกรรมคุณธรรมและจริยธรรม					
3. เค้าโครงเนื้อหา					
3.1 การตอบสนองจุดประสงค์หลักสูตรเสริม					
3.2 การจัดเรียงเนื้อหา					
4. กระบวนการจัดกิจกรรม					
4.1 ความเป็นไปได้ที่จะบรรลุวัตถุประสงค์					
4.2 ความเหมาะสมของกิจกรรม					
4.3 การนำไปใช้ในการสอน					

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4.4 การกระตุ้นการคิดของนักศึกษา					
4.5 ความน่าสนใจ					
5. สื่อการจัดกิจกรรม					
5.1 ความเหมาะสม					
5.2 การส่งเสริมให้กิจกรรมบรรลุวัตถุประสงค์ได้					
6. การวัดผลและประเมินผล					
6.1 ตรวจสอบการบรรลุวัตถุประสงค์ได้					
6.2 ความเป็นไปได้ในการวัด					
7. การประเมินแผนการดำเนินกิจกรรม					
7.1 สารสำคัญมีความชัดเจน					
7.2 วัตถุประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน					
7.3 วัตถุประสงค์การเรียนรู้เหมาะสม					
7.4 เค้าโครงเนื้อหาบรรลุวัตถุประสงค์					
7.5 การดำเนินกิจกรรมเหมาะสม					
7.6 การดำเนินกิจกรรมสามารถนำไปใช้ได้					
7.7 การดำเนินกิจกรรมเหมาะสม					
7.8 สื่อการจัดกิจกรรมเหมาะสม					
7.9 สื่อการจัดกิจกรรมช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์					
7.10 การวัดผลและประเมินผลสามารถตรวจสอบการบรรลุวัตถุประสงค์					
7.11 การวัดผลและประเมินผลมีความเป็นไปได้					
8. ผลการประเมินแผนที่ 1					
9. ผลการประเมินแผนที่ 2					
10. ผลการประเมินแผนที่ 3					
11. ผลการประเมินแผนที่ 4					
12. ผลการประเมินแผนที่ 5					

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

ภาคผนวก ค

- แบบประเมินพฤติกรรมการณ์คุณธรรมและจริยธรรม สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
- แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรเพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยนักศึกษา (กลุ่มทดลอง)
- แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่มีต่อการหลักสูตรเสริม

**แบบประเมินพฤติกรรมที่มีคุณธรรมและจริยธรรม
สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต**

แบบประเมินการใช้หลักสูตรเสริมเพื่อพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตฉบับนี้ ใช้ประเมินพฤติกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ก่อนการทดลอง (Pre - Test) และหลังการทดลอง (Post - Test) ใช้หลักสูตรเสริมเพื่อพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ตามหัวข้อที่กำหนดดังนี้

1. ประเมินพฤติกรรมด้านความมีวินัย จำนวน 4 ข้อ
2. ประเมินพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบ จำนวน 4 ข้อ
3. ประเมินพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์ จำนวน 4 ข้อ
4. ประเมินพฤติกรรมด้านความเสียสละ จำนวน 4 ข้อ
5. ประเมินพฤติกรรมด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ จำนวน 4 ข้อ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ เพียงช่องเดียวที่ตรงกับการปฏิบัติของท่าน

รายการประเมิน	ระดับการปฏิบัติ				
	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	ค่อนข้างบ่อย	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย
1. ข้าพเจ้าแต่งกายตามระเบียบของมหาวิทยาลัย.....					
2. เมื่อข้าพเจ้าได้ยินเสียงชาติตอนเวลา 8.00 น. และเวลา 18.00 น. ข้าพเจ้าหยุดเพื่อทำความเคารพ.....					
3. เมื่อข้าพเจ้าเห็นสัญญาณไฟจราจร สีเหลือง ข้าพเจ้าหยุดเพื่อรอสัญญาณไฟแดงและเขียว.....					
4. ข้าพเจ้าปฏิบัติตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย.....					
5. ข้าพเจ้ามาเข้าห้องเรียนเพื่อรออาจารย์สอนก่อนทุกครั้ง.....					
6. ข้าพเจ้าปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจด้วยผลประโยชน์ในการปฏิบัติงานกลุ่ม.....					

รายการประเมิน	ระดับการปฏิบัติ				
	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	ค่อนข้างบ่อย	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย
7. ข้าพเจ้ามีความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้					
8. ทุกครั้งที่เกิดปัญหาข้าพเจ้าสามารถจัดการกับปัญหานั้น ๆ ได้เป็นอย่างดี					
9. เมื่อกระเป๋ารถเมล์เดินผ่านข้าพเจ้าโดยลืมเก็บค่าโดยสาร ข้าพเจ้าเรียกเขามาเก็บค่าโดยสารจากข้าพเจ้าทันที					
10. ข้าพเจ้ารักษาคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้กับผู้อื่น.....					
11. ข้าพเจ้าไม่ทำลายสาธารณะสมบัติ					
12. ศึกษาค้นคว้างานที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง.....					
13. ข้าพเจ้ารับฟังปัญหาของผู้อื่นด้วยความเข้าใจ และเต็มใจ.....					
14. เมื่อมีการขอรับบริจาคสิ่งของเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัย.....					
15. ข้าพเจ้าให้ความช่วยเหลือในกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย					
16. ข้าพเจ้าบริจาคทรัพย์เพื่อสร้างสาธารณะประโยชน์.....					
17. ข้าพเจ้าบริจาคอาหารให้สุนัขจรจัด					
18. ข้าพเจ้าปฏิบัติตนเป็นผู้ให้และแบ่งปัน.....					
19. ข้าพเจ้าพร้อมทุกเรื่อง ทุกเวลาทุกสถานการณ์เมื่อได้รับการร้องขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น.....					
20. ข้าพเจ้าให้ความเอื้อเฟื้อ แก่เด็ก สตรี คนชราและสตรีมีครรภ์					

**แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรเพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม
สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยนักศึกษา (กลุ่มทดลอง)**

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเหมาะสมตามความคิดเห็นของท่าน

กิจกรรม การเรียนรู้	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
หน่วยที่ 1	เนื้อหา.....					
	เทคนิคการสอน.....					
	สื่อการจัดกิจกรรม.....					
หน่วยที่ 2	เนื้อหา.....					
	เทคนิคการสอน.....					
	สื่อการจัดกิจกรรม.....					
หน่วยที่ 3	เนื้อหา.....					
	เทคนิคการสอน.....					
	สื่อการจัดกิจกรรม.....					
หน่วยที่ 4	เนื้อหา.....					
	เทคนิคการสอน.....					
	สื่อการจัดกิจกรรม.....					
หน่วยที่ 5	เนื้อหา.....					
	เทคนิคการสอน.....					
	สื่อการจัดกิจกรรม.....					

**แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
ที่มีต่อหลักสูตรเสริม**

คำชี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องด้านขวามือที่ตรงกับระดับความคิดเห็นมากที่สุดของท่าน เพียงเดียวสำหรับแต่ละข้อคำถาม โดยแต่ละช่องของระดับความพึงพอใจมีที่ระดับค่า ดังนี้

- 5 หมายถึง พึงพอใจ มากที่สุด
- 4 หมายถึง พึงพอใจ มาก
- 3 หมายถึง พึงพอใจ ปานกลาง
- 2 หมายถึง พึงพอใจ น้อย
- 1 หมายถึง พึงพอใจ น้อยที่สุด

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. การกำหนดจุดประสงค์ชัดเจน.....					
2. กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนชัดเจน และน่าสนใจ.....					
3. ความถูกต้องตามหลักวิชา.....					
4. เนื้อหาสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ที่ต้องการนำเสนอ.....					
5. เนื้อหาสอดคล้องกับการประยุกต์ใช้ ในการเรียนการสอน.....					
6. เนื้อหามีความสัมพันธ์ต่อเนื่อง.....					
7. เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน.....					
8. ความยาวของการนำเสนอแต่ละหน่วย/ ตอน เหมาะสม.....					
9. เนื้อหาไม่ขัดต่อความมั่นคงของชาติ และคุณธรรมจริยธรรม.....					

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
10. ใช้ภาษาได้ถูกต้อง.....					
11. ภาษาที่ใช้สื่อความหมายได้ชัดเจน.....					
12. ภาษาที่ใช้มีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน.....					
13. ออกแบบหลักสูตรเสริมด้วยระบบตรรกะที่ดี ความสัมพันธ์ต่อเนื่องสอดคล้องกัน.....					
14. เนื้อหาและกิจกรรม พัฒนาความคิดสร้างสรรค์					
15. เนื้อหาและกิจกรรมมีความยืดหยุ่น สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล.....					
16. กิจกรรมมีความสอดคล้องกับเนื้อหา.....					
17. กิจกรรมมีความยาวและความซับซ้อนเหมาะสม					
18. มียุทธวิธีในการถ่ายทอดเนื้อหาเหมาะสม และน่าสนใจ.....					
19. วิธีประเมินผลการเรียนสอดคล้องกับเนื้อหา และวัตถุประสงค์.....					
20. วิธีประเมินผลการเรียนมีความยากง่ายเหมาะสม					
21. วิธีประเมินผลการเรียนมีรูปแบบหลากหลาย และปริมาณเพียงพอที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจบทเรียน ของตนได้.....					
22. วิธีประเมินผลการเรียนส่งเสริมทักษะการคิด การประยุกต์ใช้ กล้าแสดงออก.....					

ภาคผนวก ง

ตารางแสดงค่าประเมินความเหมาะสมของเค้าโครงหลักสูตรเสริมเพื่อพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม
สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ตารางที่ 10 ผลการประเมินความเหมาะสมของเค้าโครงหลักสูตรเสริมเพื่อพัฒนาคุณธรรม
และจริยธรรม สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ระดับความเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					คะแนนเฉลี่ย
	1	2	3	4	5	
1. ปัญหาและความจำเป็น						
1.1 ความจำเป็นที่ต้องพัฒนาหลักสูตร	4	4	5	4	4	4.20
1.2 ความสมเหตุสมผลที่ต้องพัฒนาหลักสูตร	5	4	5	5	5	4.80
1.3 ปัญหาสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง	5	5	5	5	5	5.00
1.4 แนวทางในการแก้ปัญหาเหมาะสม	5	5	5	5	5	5.00
1.5 หลักการของหลักสูตรนำไปใช้ได้	5	5	5	5	3	4.40
รวม	4.80	4.60	5.00	4.80	4.40	4.68
2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร						
2.1 ความชัดเจน	5	5	5	5	5	5.00
2.2 ความเป็นไปได้	3	5	5	5	5	4.60
2.3 ความเหมาะสมกับนักศึกษา	5	5	5	5	5	5.00
2.4 ความครอบคลุมพฤติกรรมคุณธรรม	5	5	5	4	5	4.80
และจริยธรรม						
รวม	4.50	5.00	5.00	4.75	5.00	4.85
3. เค้าโครงเนื้อหา						
3.1 การตอบสนองจุดประสงค์หลักสูตรเสริม	5	5	5	5	5	5.00
3.2 การจัดเรียงเนื้อหา	5	5	5	5	5	5.00
รวม	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00
4. กระบวนการจัดกิจกรรม						
4.1 ความเป็นไปได้ที่จะบรรลุวัตถุประสงค์	5	5	5	5	5	5.00
4.2 ความเหมาะสมของกิจกรรม	5	5	5	5	5	5.00
4.3 การนำไปใช้ในการสอน	5	5	5	5	5	5.00
4.4 การกระตุ้นการคิดของนักศึกษา	5	5	5	5	4	4.80
4.5 ความน่าสนใจ	5	5	5	5	5	5.00
รวม	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	4.96
5. สื่อการจัดกิจกรรม						
5.1 ความเหมาะสม	5	5	5	5	5	5.00
5.2 การส่งเสริมให้กิจกรรม						
บรรลุวัตถุประสงค์ได้	5	5	5	5	5	5.00
รวม	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00

ตารางที่ 10 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					คะแนนเฉลี่ย
	1	2	3	4	5	
6. การวัดผลและประเมินผล						
6.1 ตรวจสอบการบรรลุวัตถุประสงค์ได้	5	5	5	5	5	5.00
6.2 ความเป็นไปได้ในการวัด	5	5	5	5	5	5.00
รวม	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00
7. การประเมินแผนการดำเนินงานกิจกรรม						
7.1 สารสำคัญมีความชัดเจน	5	5	5	5	5	5.00
7.2 วัตถุประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน	5	5	5	5	5	5.00
7.3 วัตถุประสงค์การเรียนรู้เหมาะสม	5	5	5	5	5	5.00
7.4 เค้าโครงเนื้อหาบรรลุวัตถุประสงค์	4	5	5	4	5	4.60
7.5 การดำเนินกิจกรรมเหมาะสม	5	5	4	5	5	4.80
7.6 การดำเนินกิจกรรมสามารถนำไปใช้ได้	5	5	5	5	5	5.00
7.7 การดำเนินกิจกรรมเหมาะสม	5	5	5	5	5	5.00
7.8 สื่อการจัดกิจกรรมเหมาะสม	5	5	5	5	5	5.00
7.9 สื่อการจัดกิจกรรมช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์	5	5	5	5	5	5.00
7.10 การวัดผลและประเมินผล						
สามารถตรวจสอบการบรรลุวัตถุประสงค์	5	5	5	5	5	5.00
7.11 การวัดผลและประเมินผล						
มีความเป็นไปได้	5	4	5	5	5	4.80
รวม	4.91	4.91	4.91	4.91	5.00	4.93
8. ผลการประเมินแผนที่ 1	5	5	5	5	4	4.80
9. ผลการประเมินแผนที่ 2	5	5	5	5	5	5.00
10. ผลการประเมินแผนที่ 3	5	5	5	3	5	4.60
11. ผลการประเมินแผนที่ 4	5	5	5	5	5	5.00
12. ผลการประเมินแผนที่ 5	5	5	5	5	5	5.00
รวม	4.89	4.92	4.97	4.86	4.86	4.90

ภาคผนวก จ

- ค่าดัชนีความสอดคล้อง (*IOC*) ของแบบประเมินพฤติกรรมการณ์คุณธรรมและจริยธรรม สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยผู้เชี่ยวชาญ
- ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินพฤติกรรมการณ์คุณธรรมและจริยธรรม สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
- ค่าดัชนีความสอดคล้อง (*IOC*) ของแบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรเพื่อพัฒนา คุณธรรมจริยธรรม สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยนักศึกษา (กลุ่มทดลอง)
- ค่าดัชนีความสอดคล้อง (*IOC*) ของแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ที่มีต่อหลักสูตรเสริมโดยผู้เชี่ยวชาญ
- ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ที่มีต่อหลักสูตรเสริมโดยผู้เชี่ยวชาญ

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินพฤติกรรม
การมีคุณธรรมและจริยธรรม สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ระดับความเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่าเฉลี่ย	เลือก
	1	2	3	4	5		
1. ข้าพเจ้าแต่งกายตามระเบียบของมหาวิทยาลัย	1	1	1	1	1	1	ใช้
2. เมื่อข้าพเจ้าได้ยินเสียงชาติตอนเวลา 8.00 น. และเวลา 18.00 น. ข้าพเจ้าหยุด เพื่อทำความเคารพ	1	1	1	1	1	1	ใช้
3. เมื่อข้าพเจ้าเห็นสัญญาณไฟจราจร สีเหลือง ข้าพเจ้าหยุดเพื่อรอสัญญาณไฟแดงและเขียว	1	1	1	1	1	1	ใช้
4. ข้าพเจ้ามาเข้าห้องเรียนเพื่อรออาจารย์สอน ก่อนทุกครั้ง	1	1	1	1	1	1	ใช้
5. ศึกษาค้นคว้างานที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง	1	0	1	1	1	.80	ใช้
6. เมื่อกระเป๋ารถเมล์เดินผ่านข้าพเจ้าโดยลืมเก็บ ค่าโดยสาร ข้าพเจ้าเรียกเขามาเก็บค่าโดยสาร จากข้าพเจ้าทันที	1	1	1	1	1	1	ใช้
7. ข้าพเจ้าให้ความเอื้อเฟื้อ แก่ เด็ก สตรี คนชรา และสตรีมีครรภ์	1	1	1	1	1	1	ใช้
8. ข้าพเจ้ารับฟังปัญหาของผู้อื่นด้วยความเข้าใจ และเต็มใจ	1	1	1	1	1	1	ใช้
9. เมื่อมีการขอรับบริจาคสิ่งของเพื่อช่วยเหลือ ผู้ประสบภัย	1	1	1	1	1	1	ใช้
10. ข้าพเจ้าปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ เพื่อผลประโยชน์ในการปฏิบัติงานกลุ่ม	1	1	1	1	1	1	ใช้
11. ข้าพเจ้าให้ความช่วยเหลือในกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย	1	1	1	1	1	1	ใช้
12. ข้าพเจ้าบริจาคทรัพย์สินเพื่อสร้างสาธารณะ ประโยชน์	1	0	1	1	1	.80	ใช้
13. ข้าพเจ้าปฏิบัติตนเป็นผู้ให้และแบ่งปัน	1	1	1	1	1	1	ใช้

ตารางที่ 11 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่าเฉลี่ย	เลือก
	1	2	3	4	5		
14. ทุกครั้งที่เกิดปัญหาข้าพเจ้าสามารถจัดการกับปัญหานั้น ๆ ได้เป็นอย่างดี	1	1	1	1	1	1	ใช่
15. ข้าพเจ้าพร้อมทุกเรื่อง ทุกเวลา ทุกสถานการณ์เมื่อได้รับการร้องขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น	1	1	1	1	1	1	ใช่
16. ข้าพเจ้าบริจาคอาหารให้สุนัขจรจัด	1	1	1	1	1	1	ใช่
17. ข้าพเจ้ามีความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้	1	1	1	1	1	1	ใช่
18. ข้าพเจ้ารักษาคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้กับผู้อื่น	1	1	1	1	1	1	ใช่
19. ข้าพเจ้าไม่ทำลายสาธารณะสมบัติ	1	1	1	1	1	1	ใช่
20. ข้าพเจ้าปฏิบัติตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย	1	1	1	1	1	1	ใช่

ตารางที่ 12 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินพฤติกรรมการมีคุณธรรมและจริยธรรม
สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)				
Item-total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
ข้อ 1	56.4000	96.6621	.7424	.9109
ข้อ 2	56.4000	96.9379	.7252	.9113
ข้อ 3	56.4000	96.5241	.7510	.9107
ข้อ 4	56.4000	97.0759	.7166	.9115
ข้อ 5	56.3333	104.7126	.2951	.9207
ข้อ 6	56.3000	105.2517	.2523	.9217
ข้อ 7	56.4000	96.5931	.7467	.9108
ข้อ 8	56.3667	96.0333	.7606	.9104
ข้อ 9	56.4000	96.5241	.7510	.9107
ข้อ 10	56.3333	104.1609	.3302	.9199
ข้อ 11	56.3333	105.9540	.2169	.9222
ข้อ 12	56.3667	96.3782	.7395	.9109
ข้อ 13	56.4000	96.3172	.7639	.9104
ข้อ 14	56.4667	97.2230	.8015	.9101
ข้อ 15	56.4000	96.4552	.7553	.9106
ข้อ 16	56.3667	98.4471	.6473	.9132
ข้อ 17	56.3667	98.5851	.6387	.9134
ข้อ 18	56.3333	101.8851	.4484	.9176
ข้อ 19	56.2667	108.0644	.0963	.9241
ข้อ 20	56.3000	105.8724	.2309	.9218
Reliability Coefficients				
N of Cases = 30.0 N of Items = 20				
Alpha = .9188				

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความเหมาะสม
ของหลักสูตรเพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม สำหรับนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยนักศึกษา (กลุ่มทดลอง) โดยผู้เชี่ยวชาญ

กิจกรรมการเรียนรู้	รายการประเมิน	ระดับความเห็น					ค่าเฉลี่ย	เลือก
		ของผู้เชี่ยวชาญคนที่						
		1	2	3	4	5		
หน่วยที่ 1	เนื้อหา	1	1	1	1	1	1.00	ใช้
	เทคนิคการสอน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้
	สื่อการจัดกิจกรรม	1	1	1	1	1	1.00	ใช้
หน่วยที่ 2	เนื้อหา	1	1	1	1	1	1.00	ใช้
	เทคนิคการสอน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้
	สื่อการจัดกิจกรรม	1	1	1	1	1	1.00	ใช้
หน่วยที่ 3	เนื้อหา	1	1	1	1	1	1.00	ใช้
	เทคนิคการสอน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้
	สื่อการจัดกิจกรรม	0	1	1	1	1	.80	ใช้
หน่วยที่ 4	เนื้อหา	1	1	1	1	1	1.00	ใช้
	เทคนิคการสอน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้
	สื่อการจัดกิจกรรม	1	1	1	1	1	1.00	ใช้
หน่วยที่ 5	เนื้อหา	1	1	0	1	1	.80	ใช้
	เทคนิคการสอน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้
	สื่อการจัดกิจกรรม	1	1	1	1	1	1.00	ใช้

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความพึงพอใจ
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่มีต่อหลักสูตรเสริม โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ระดับความเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่าเฉลี่ย	เลือก
	1	2	3	4	5		
1. การกำหนดจุดประสงค์เงิน	1	1	1	1	1	1.00	ใช่
2. กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนชัดเจน และน่าสนใจ	1	1	1	1	1	1.00	ใช่
3. ความถูกต้องตามหลักวิชา	1	1	1	1	1	1.00	ใช่
4. เนื้อหาสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ ที่คาดหวังที่ต้องการนำเสนอ	1	1	1	1	0	.80	ใช่
5. เนื้อหาสอดคล้องกับการประยุกต์ใช้ ในการเรียนการสอน	1	1	1	1	1	1.00	ใช่
6. เนื้อหามีความสัมพันธ์ต่อเนื่อง	1	1	1	1	1	1.00	ใช่
7. เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสม กับผู้เรียน	1	1	1	1	1	1.00	ใช่
8. ความยาวของการนำเสนอ แต่ละหน่วย/ ตอน เหมาะสม	1	1	1	1	1	1.00	ใช่
9. เนื้อหาไม่ขัดต่อความมั่นคงของชาติ และคุณธรรมจริยธรรม	1	1	1	1	1	1.00	ใช่
10. ใช้ภาษาได้ถูกต้อง	1	1	1	1	1	1.00	ใช่
11. ภาษาที่ใช้สื่อความหมายได้ชัดเจน	1	1	1	1	1	1.00	ใช่
12. ภาษาที่ใช้มีความยากง่ายเหมาะสม กับผู้เรียน	1	1	1	1	1	1.00	ใช่
13. ออกแบบหลักสูตรเสริม ด้วยระบบตรรกะที่ดีมีความสัมพันธ์ ต่อเนื่องสอดคล้องกัน	1	0	1	1	1	.80	ใช่
14. เนื้อหาและกิจกรรม พัฒนาความคิด สร้างสรรค์	1	1	1	1	1	1.00	ใช่

ตารางที่ 14 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความเห็น					ค่าเฉลี่ย	เลือก
	ของผู้เชี่ยวชาญคนที่						
	1	2	3	4	5		
15. เนื้อหาและกิจกรรมมีความยืดหยุ่น							
สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล	1	1	1	1	1	1.00	ใช้
16. กิจกรรมมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	1	0	.80	ใช้
17. กิจกรรมมีความยาว และความซับซ้อน							
เหมาะสม	1	1	1	1	1	1.00	ใช้
18. มียุทธวิธีในการถ่ายทอดเนื้อหา							
เหมาะสม และน่าสนใจ	1	1	1	1	1	1.00	ใช้
19. วิธีประเมินผลการเรียนสอดคล้อง							
กับเนื้อหาและวัตถุประสงค์	1	1	1	1	1	1.00	ใช้
20. วิธีประเมินผลการเรียนมีความยากง่าย							
เหมาะสม	1	1	1	1	1	1.00	ใช้
21. วิธีประเมินผลการเรียนมีรูปแบบ							
หลากหลายและปริมาณเพียงพอ							
ที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ ผู้เรียน							
สามารถตรวจสอบความเข้าใจบทเรียน							
ของตนได้	1	1	0	1	1	.80	ใช้
22. วิธีประเมินผลการเรียนส่งเสริมทักษะ							
การคิด การประยุกต์ ใช้ กล้าแสดงออก	1	1	1	1	1	1.00	ใช้

ภาคผนวก จ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเค้าโครงหลักสูตรเสริมเพื่อพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
เค้าโครงหลักสูตรเสริมเพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม
โดยใช้วิธีการทางลูกเสือของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พูนทรัพย์ นาคนาคา

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโครงการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพครู สำหรับชาวต่างประเทศ

2. ดร.อำนาจ ช่างเรียน

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์

3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติคม คาวีรัตน์

ตำแหน่ง หัวหน้าภาคหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

4. ดร.ปรียานุช สถาวรมณี

ตำแหน่ง ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนอนุบาลสีชมพู